

§ 35.

Peníze neb cenné věci mohou nemocným ponechány neb vydány býti pouze ve výjimečných případech, a sice na výslovné přání rodiny nemocného a se svolením ředitele a přednosta oddělení; ústav však nikterak za takové věci neručí.

Zálohy, jež skládají platící na úhradu mimořádných potřeb neb požitků pro choré, používají a sčítují se k tomu účelu dle nařízení ředitele.

§ 36.

Soukromí ošetřovatelé se v ústavě pravidelně nepovolují. Pouze výjimečně mohou ve zvláštním případě na návrh ředitele zemským výborem povoleni býti, při čemž náklad na odměnu, stravu a ubytování jejich hradí strana.

Výjimečně mohou s povolením zemského výboru služby některého ošetřovatele ústavu výhradně pro určitého nemocného požadovány býti. V tom případě platí strana celé zaopatření ošetřovatele, jeho mzdu, stravu a šatstvo a musí příslušný obnos v měsíčních lhůtách předem splatných u pokladny ústavní odváděti.

Volba ošetřovatele však neprísluší straně, nýbrž přednostovi oddělení za souhlasu ředitele.

§ 37.

O platební schopnosti pacienta, o platební povinnosti příslušníků, obcí atd., dále o žádostech za částečné prominutí útrat, za platební úlevy nebo o tom, má-li nemocný výjimečně — vzhledem na jeho stupeň vzdělání a jeho společenské postavení anebo též vzhledem na zvláštní způsob choroby — ošetřován býti ve vyšší třídě, aniž by mu bylo třeba platiti pro tuto třídu předepsaný poplatek, rozhoduje po návrhu ředitelství dle všeobecně platných norem zemský výbor. Snížení sazeb ošetřovacích jest jen potud přípustno, pokud neodporuje stanovám § 7. zákona ze dne 17. února 1864, ř. z. čís. 22.

Oznamování zvláštních příhod úřadům.

§ 38.

O zvláštních událostech, o nichž dle zákonných předpisů zpráva neb oznámení činiti se má (poranění, samovraždy, infekční nemoci atd.), budtež